

Sapientox

Tábor Kado v I. běh
30. 6. – 21. 7. 2012

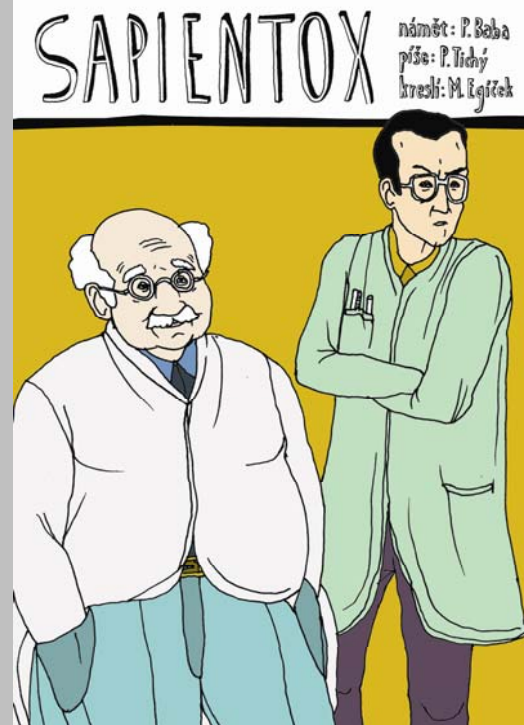
co jsme zažili na táboře

Téma: Na letošním táboře jsme se stali svědky a vzápětí i přímými účastníky zdánlivě vědeckého sporu, v němž se jeho aktéři přeli o budoucí využití či nevyužití svého společného objevu. Velmi rychle jsme však pochopili, že nejde jen o akademickou debatu a že v sázce je daleko víc...

Průběh celotáborového dobrodružství: Někdy počátkem tábora jsme v lese objevili cosi divného. Uprostřed lesa stála plně vybavená biochemická laboratoř a záhadná postava tam cosi kutila. Celí zkoprnělí jsme sledovali tento výjev. Vtom se zjevila druhá postava. Následovala hádka a potom i šarvátka, která způsobila v laboratoři výbuch. Ten zle popálil oba zúčastněné.

Poté, co proud vzduchu odvál dým, odvážili jsme se prozkoumat místo činu. Oba znesváření vědci zmizeli, našli jsme však pár stránek komiksu, které nám objasnily právě spatřené události: Dva biochemici pracovali na výrobě léku, který velmi významně zvyšoval inteligenci. Lákavá, zdánlivě ušlechtilá myšlenka, vymýtit z naší planety hloupost. Byl v tom ale háček, na léku se uživatel stal brzy závislým a pro další dávku byl ochotný ke všemu. Profesor, starší a uvážlivější z obou vědců, se těchto vedlejších účinků bál, mladý ambiciózní doktor si pochybnosti nepřipouštěl; profesora úvahy o možnostech využití léku děsily, doktor jimi byl nadšen. Tak začal spor, jenž pro tuto chvíli končí šarvátkou, oblakem štiplavého kouře a několika kreslenými obrázky, ze kterých se marně snažíme pochopit, co se vlastně kolem nás děje. S každým novým obrázkem se nás zmocňuje větší a větší neklid. Uvědomujeme si, že je zde slovo od slova zachycena i scéna, již jsme byli právě svědky. Když na posledním obrázku poznáváme sami sebe, jak nalézáme komiks, KTERÝ PRÁVĚ ČTEME, slyšíme vlastní dech...

Ani jsme se ale nestačili vzpamatovat a hned další večer jsme byli svědky podivného výjevu: doktor Otakar rituálně podával jakési světélkující pilulky zástupu lidí. Nejen tedy, že neuposlechl příkaz nadřízeného profesora a pokračoval ve výrobě léku, ale vědomě zneužil jeho vedlejších účinků a začal si budovat armádu všehoschopných nohsledů.

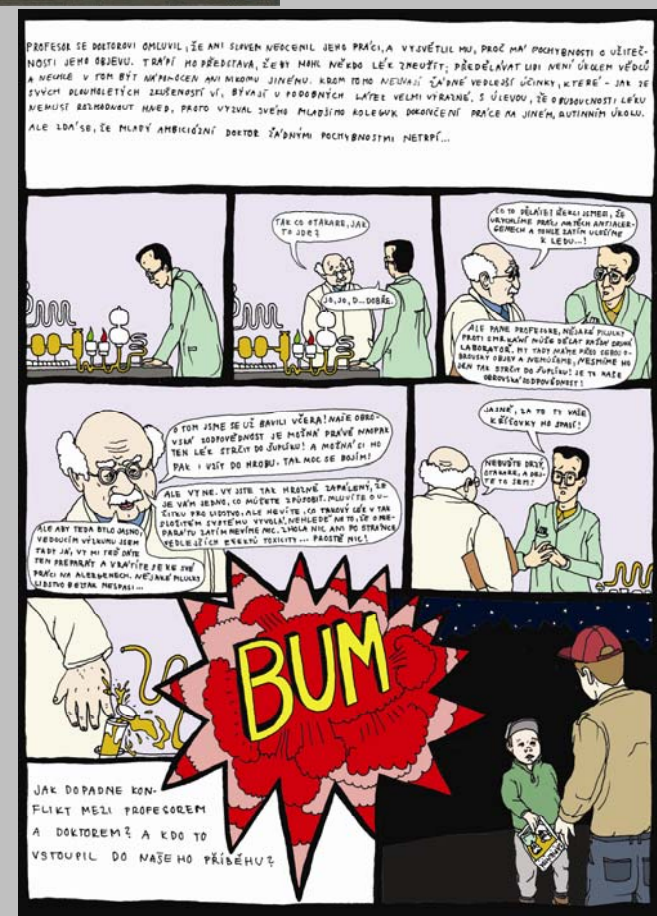
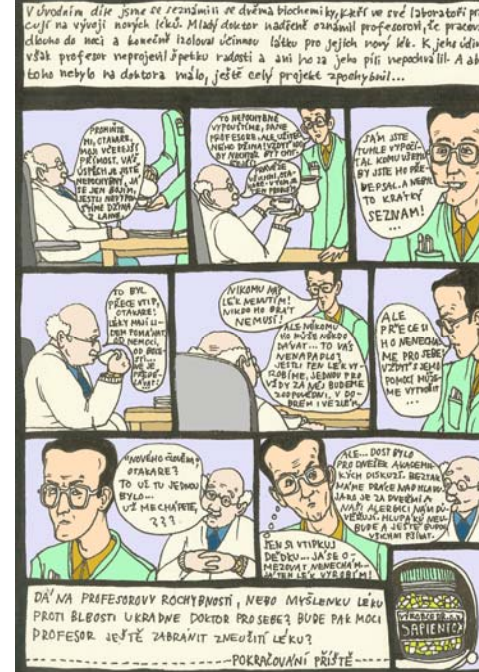

proti skupince. Milice ještě chvíli dorážela, pak vzala nohy na ramena a my radostně běželi vstříc kamarádovi. Jenže úsměv nám ztuhl ve tvářích, jen co jsme spatřili jeho obličej zblízka. Rty měl zbarvené zbytky léku, očividně se ho pokusili zdrogovat. Míra sice plival ostošest, ale my měli podezření, že něco léku přece jen pozřel, blábolil a byl dost zmatený. Když vzápětí přivezl z nákupu plné auto toaletního papíru místo kuřat na oběd, okamžitě jsme kontaktovali profesora. Ten nám vysvětlil, že lék mívá na chytré lidi zcela opačné účinky - udělá z nich hlupáky a dal nám pro Míru utlumující lék. Mezitím nešťastní kuchaři mudrovali, čím nahradit slíbenou pečinku; jedině, co měli v táboře, byla čočka. Inu, měli jsme čočku. Byla ale tak dobrá, že nám to nakonec vůbec nevadilo.

Přestože se chvíli zdálo, že se Mírův stav značně zlepšil, asi za týden Sapientox udeřil znovu: místo dopisů z domova, na které se děti hodně těšily, začal Míra rozdávát dopisy, které měly odejít rodičům.

Situace tedy nebyla růžová. Náš kamarád nebyl vyléčený, utlumující lék nefungoval dokonale a definitivní protilátka nebyla doposud vyrobena vůbec. Ke všemu se kolem tábora potulovalo čím dál tím víc členů DrOXovy milice. Jednoho večera jsme dokonce slyšeli poslední věty DrOXova kázání davu milicionářů. Znělo děsivě, ale nerozluštili jsme jeho význam. Ten jsme však bohužel pochopili velmi brzy. Když jsme se vypravili na vyputování, milicionáři využili toho, že v táboře zůstalo jen pár vedoucích, a zaútočili na ně. Spěšně jsme se vrátili a Milice se nám podařilo zahnat. Vedoucí byli tak duchapřítomní, že se s pracně vyrobenými ingrediencemi schovali na věži. Vyputování jsme raději úplně zrušili.

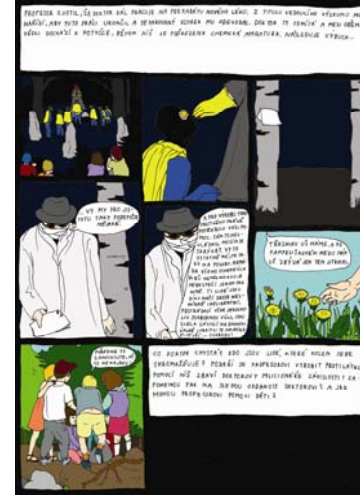
Bylo jasné, že se DrOX nevzdá a výrobě protilátky se bude snažit zabránit dál. Proto jsme ihned druhý den spěchali ke schránce se vzkazem profesorovi, aby si med, olej i krém přišel vyzvednout. K našemu překvapení si však vzkazy několik dní nevyzvedl. Na dně schránky jsme navíc našli zašifrovaný dopis. Profesor nám psal, že se bojí, že ho milicionáři objevili, a popsal nám místo své laboratoře. Ihned jsme se tam vypravili, ale přišli jsme pozdě. Laboratoř byla vzhůru nohama, profesor samozřejmě nikde. Od tohoto okamžiku bylo všechno na nás. Snažili jsme se tedy zachránit, co se dalo.

Prošmejdili jsme laboratoř skrz naskrz a našli poklad - zašifrovaný postup na výrobu protiléku na Sapientox. Díky neviditelnému inkoustu unikl zrakům milicionářů, prázdný papír nehledali.

Okamžitě jsme kontaktovali Jéňu v Praze. Jéňa, jakožto jaderný fyzik, má totiž kontakty na své kolegy z chemické branže. Vysvětlil jim naši situaci, domluvil se s dvěma z nich a oni přijeli na tábor a nabídli svoji pomoc. Dle profesora návodů syntetizovali účinnou látku, přidali extrakty z pampeliškového medu, jitrocelového krému i třezalkového oleje, vše smíchali s profesorovým utlumujícím lékem, chemicky upravili a bylo. Nejen, že to bylo veledůležité, bylo to i zajímavé a hezky to prskalo. Současně jsme pochopitelně prohledávali okolí ve snaze nalézt nějakou stopu po profesorovi. Leč marně. DrOX ho jistě bedlivě střeží, domnívaje se, že jediný profesor může vyrobit protilék. To bylo naší výhodou. Profesora jsme ale samozřejmě zachránit chtěli, nechávat spojence v takové šlamastyce se nedělá. Naléhali jsme tedy na Míru, aby si vzpomněl, kam unesli jeho. Zbytečně. Míra byl v inkriminovaný okamžik natolik omámen, že si vzpomenout nedokázal.

Museli jsme na to jinak. Vytipovali jsme nejpravděpodobnější místa, kde by mohli milicionáři profesora věznit. Nakonec se podařilo - DrOX právě udílel jakési pokyny dvěma milicionářům, kteří střežili nebohého profesora, nehybně ležícího na lůžku a napojeného na kapačky s jistě dostatečně koncentrovaným roztokem Sapientoxu. Museli jsme rychle konat. Počkali jsme, až milicionáři poleví v pozornosti, a navlékli do profesora pláště rychlonohého Matěje Koušu, který, předstíraje útěk, odlákal milice. Popadli jsme profesora a odnesli ho do tábora. Byl na tom mizerně. Vůbec nebyl při smyslech a měl oranžově zbarvené oči. Neměli jsme na vybranou. Ironií osudu si tak profesor jako první pacient vyzkoušel lék vyrobený námi podle jeho receptury. Potom jsme ho uložili ke spánku, v bezpečí, v blízkosti Alhambry. Ráno jsme s ním chtěli probrat situaci a dohodnout další postup proti DrOXovi, ale profesor se nad ránem k našemu překvapení tiše vytratil. Pouze zašel za hlídkou, poděkoval za záchranu a předal jí vzkaz s prosbou, abychom mu vyrobenou protilátku doručili; musí na ní ještě zapracovat a vyrobit definitivní protilék. Pak odkráčel do lesa.

DĚTI JSOU SVĚDKY POUVNÉ ŠKŮNY, DOKTOR V OBSTACI PŘEVLEKU DOPUJE ŽVĚ MOHLEBY, KTEROU JE ŽE DOBU ZNEVLIVNĚ LÉKU OBROU. PROFESOR SE SPOJIL S TAJEMNÍKY A VYSVĚTLIL ŽIVOTNÍCI - DOKTOR STÁLE ZESILUJE KAMÁDU SVÝCH VĚRNÝCH A VYUŽÍVÁ VEŠTERKŮ SVÝCH LÉKŮ ZKŮRKA STÁLE VĚSTI A VĚSTI MŮJE JEHO MILICIONÁŘI JSOU JIM PLNĚ OVLIVNĚNI. PROFESOR DĚTI PŘEDÁVÁ S POMOCE PŘI VÝKABE PROTILÉKU, JIMŽ BY ŽEVLIL PŘÍSLUŠNÍKŮ DROGOVÝ MILICE ZÁVĚSTI NA ZAPRANTOU A POTATMO DOKTOROVY VŮLE. DĚTI DOUPLNĚ A PPMÁHÁJI PROFESOROV ZISKAT PŘÍRODNÍ INKRESCENCE.

UPPLNĚLO SE PROFESOROV VAKOVÁNÍ ZAČALI DROGOVÝ MILICIONÁŘI LOVIT I MĚJI VĚRNÍKY. ŽE JAKŽE MÍRA PŘI INKRESCENCE DROGOVÝ MĚLAL. TAKOVĚ MLOUPETI? POMŮŽE MU PLOSE. ŽEVLIL PROTILÉK?

Předání anti-Sapientoxu proběhlo naštěstí bez komplikací a nedlouho na to nám profesor dal vědět, že byl úspěšný a protilék má konečně hotov. Také jej Mírovi ihned aplikoval a vyléčil ho.

Ted nastává ta pravá chvíle přejít do ofenzívy! Profesor od nás potřebuje, abychom chytili jednoho člena milice. To je práce přesně pro nás, pomysleli jsme si nadšeně. Ale lehko se řekne, hůř se udělá. Po dlouhých úvahách se nakonec rozhodujeme pro sířovou závěsnou past. Jedním z vedlejších účinků léku je totiž strach z výšek; to také zpětně vysvětluje, jak se hrstka nevyputovavších vedoucích ve věži ubránila násobné převaze DrOXových goril. Pleteme tedy síř a chystáme bojový plán s názvem Bitva u Blue field. Protože nevíme, kde se s protivníkem střetneme, rozdělujeme okolí tábora na kvadranty a pro každý vymýšlíme vhodnou variantu; Operace Devil's stone, Operace The Mud lake, Operace Stonehenge a Operace Bone tower. Plánem je obsadit prostor, vylákat milicionáře na smluvené místo, oddělit nejslabšího a nahnat ho do pastí. Akce je zahájena, vysíláme volavky. Ty Zanedlouho u Mud lake skutečně natrefují na čtyři DrOXovy pohůnky. Okamžitě informují zbylé tři skupiny, upoutávají pozornost čtveřice obětí našeho skvělého plánu a předstírajíce útěk ji vedou do pastí. Všichni dodržují své úkoly, připravená taktika vychází dokonale. Milicionáři se s vášní lovců ženou za našimi rychlonohými volavkami, netušíce, že naopak za nimi se zavírají kleště zbytku Loukařů od Náramků, Menhirů a Věže a že jeden z nich se vzápětí změní z lovce v kořist. Ke střetu dochází na louce u Bahňáku, překvapení a vyděšení milicionáři, dosud vždy zvyklí hrát přesilovku, se snaží uniknout. Třem z nich to na oko umožňujeme, čtvrtého řízeným útokem oddělujeme a navádíme do předem přichystané léčky. Lesní cesta se zužuje a před upalujícím milicionářem se do výšky zvedá síř. Podařilo se! Zloduch se bezmocně houpe nad zemí jako moucha v pavučině. Přenášíme ho tedy k profesorovi a dáváme mu injekci s protilátkou. Hotovo! Je po všem! Vyléčený milicionář se už o své bývalé soukmenovce postará, ujistil nás profesor. Protiléku prý vyrobil také dost a předá mu jej i s instrukcemi. Šťastný a vděčný nám dal taštičky na krk s logem Loukaře, poděkoval a rozloučil se s námi. Byli jsme také šťastní, že jsme mohli pomoci, to jistě, ale dodnes bychom možná měli

DETI JSOU SVĚDKY DALŠÍHO TETKÁNÍ BROKOVÝCH ODDANÝCH. NEPODARÍ SE JIM VŽAK ZJISTIT, CO MÁ
TENTOKRÁT DOKTOR ZA LUBEM, VELMI DOBRĚ ALE VĚDÍ, ŽE SE MUSEJÍ MÍT NA POZORU...

Profesorův tajemství

HOTOVO! TŘEŠ JEN VYZRÁT
PROFESOROVY!

HELE, PROFESOR NĚM
TAKY PĚDÍ!

Seznam nalezené věci:
máma obrovská mřížka
kde byly objeveny...
Někdo sem tam někde
má škrábě. Kdož tam
bude pohybovat nádobami
naši schránkou.

Profesor

STALO SE TO, KŮD
SE PROFESOR
OBÁVAL. DOKONČU
JEDNÉ ZE SVÝCH
CITLIVÝCH.

TECHTO VĚZÁK JE
ZÁSTUPNÝ, MO-
ŽNĚ NĚJAKÝ KLÍČ.

TO JE JASNÉ, TO
JE CESTA K
PROFESOROVĚ LABO-
RATORII!

TYHLE VĚCI NĚKDO
NĚKDE PŘES
AKO NĚKDO PROFESOROVĚ
JE PRAVĚ MOŽNÁ KŘÍŽOVKA
NĚJAKÝ?

CO JE DĚJE S UNESENÍM PROFESORŮV PODAŘÍ SE SEHNAT CHEMIKY, KTERÝ BY DĚTEM MO-
HMLI S POMOČÍ PROFESOROVÝCH POZNÁMEK EXTRAHOVAT ÚČINNOU LÁTKU? A ZABERE TO?

PROFESOR BYL UNĚSEN. TÁBOŘNÍCI ZŮSTALI PROTI DROXOVI A JEHO MILICÍM SAMI. OBJEVILI VŠAK PROFESOROVU LABORATOŘ A ROZLŮŠTILI JEHO NÁVOD NA PROTILÁTKU. PODARĚ SI JIM I ZA POMOCI CHEMIKŮ VYKORIT?

TAK, TADY TO MÁTE... JE TO PŘESNĚ PODLE PROFESOROVA NÁVODU. JESTLI TO ALB BUDE FUNGOVAT...

MUSÍME DOPLAT, ŽE TO ZABERE TÍD'ALĚ. TOUŠME RYCHLE NABÍT PROFESORA.

TO PROSTE MUSÍME VYZKOUŠET!

MUSÍME JE ODCHRÁT!

CO S NÍM UDĚLALI? BUDE V PORÁDKU?

ODMÍSTĚ HE DU ALIHAMER, MY MU DÁME PROTIĚLU. VYŠPI JE A UVIDÍME KANU.

BUDE PROFESOR V PORÁDKU? ZVLADNE S POMOCÍ DĚTÍ VČAS ZDOKONALIT A UPRAVIT PROTLÁTKU, ABY OPRAVDU FUNGOVALA?

ŠEŠTÝ VAM VĚSTIL, ŽE JE SPRÁVNĚ, ŽE ZACHRAŇUJ KDOVI, KDO MI BŮŽÍ DŮŠI. KONČE...

A POKUD JDE O VĚTRNÉ PŘETLAKU, ŠEŠTÝ JEŠTĚ ZACHRAŇUJTE! POKUD JEŠTĚ JE KADA LÁSKA NA MOJE, POKUD JEŠTĚ DŮŠI BAVÍ. MAM VÍŠ, MAM VÍŠ, ŽE JŠTĚ JEŠTĚ JENOM JEDNO VĚTRNÉ ŽÍČ.

O DVA DNY POZDEJI

POKUD JDE O VĚTRNÉ PŘETLAKU, ŠEŠTÝ JEŠTĚ ZACHRAŇUJTE! POKUD JEŠTĚ JE KADA LÁSKA NA MOJE, POKUD JEŠTĚ DŮŠI BAVÍ. MAM VÍŠ, MAM VÍŠ, ŽE JŠTĚ JEŠTĚ JENOM JEDNO VĚTRNÉ ŽÍČ.

2. NÁMENA' TENTO ÚSPĚCH, ŽE JE KARTA OBRAČÍ VE PROSPĚCH PROFESORA A

PROFESOR PODĚKOVAL DĚTEM ZA ZACHRANU, PŘEVZAL OD NICH INGREDIENCE NA VÝROBU DEFINITIVNÍ PROTLÁTKY A POŽÁDAL JE NÁSLEDY O POMOC. PŘIPRAVIT SE NA POSLEDNÍ AKCI PROTI DROKVY. TÁBORNÍCI NEUVAŽILI ANI VĚTŠINU. DVA DNY NA TO JE UŽ JEDEN Z VOJÁKŮ ZMÍVAL V JEJICH SÍTĚ. V TU CHVÍLI JEŠTĚ, PARADOXNĚ, NETUŠÍ, ŽE TÍM ZAČÍNÁ JEHO SVOBODA...

CO NALZDOU DĚTI V KRABICI? MOŽNÁ MALÝ DÁREK, MILOU POZORNOST. DŮLEŽITĚJŠÍ NE JE, CO VLASTNĚ NALZY NA LOUCE. SNAD POZNÁNÍ, ŽE KDO SLIBUJE A UKÁŽUJE JEDINOU SPRÁVNOU CESTU, NEMUSÍ BÝT JEJICH PŘÍTEL. ŽE VLASTNÍ ÚSUDK JE VÍCE NEŽ PŘÍSLUŠNOST K DAVU. A ŽE SVOJI SVOBODU I SVOBODU DRUHÝCH MUSÍ STAĽE BRÁNIT. SNAD...

co jsme měli na táboře

Komiks

Třetí díl jsme náhodou našli už na cyklovýletě do Kadova, zraje tábora pak jeho začátek. Nakonec jsme od námi vyléčeného milicionáře dostali každý svůj vlastní výtisk – bylo v něm všechno, co se nám letos na táboře přihodilo! A na konci pak obrázek nás všech.

Schránka sloužící ke komunikaci s Profesorem

Vyrobili ji Tomáš Gec a Pepa. Byla moc hezká.

Složky protiléku

Třezalkový olej, pampeliškový med a jitrocelový krém.

Síť

Potřebovali jsme lapit jednoho z Droxových pohůnků. A poněvadž jsme ho chtěli dostat živého či živého, museli jsme vyrobit síť.

Bodování družinek

Deska polepená komiksy, po které se klikatily barevné cestičky. Pořadí znázorňovaly diody – ty v noci svítily.

Bodování jednotlivců

Klasické, opět s motivem komiksu

Rozlišení družinek

Gumové náramky v barvě družinky, s nápisem Loukař a obrázkem Loukaře (zajímavé na nich bylo, že k nám doputovaly z dalekého Hong-Kongu)

Taštičky na krk s Loukařem

Dostali jsme je od Profesora za to, že jsme mu celý tábor pomáhali.

Porták

Již tradiční keramický ptáček.

Divadelňák

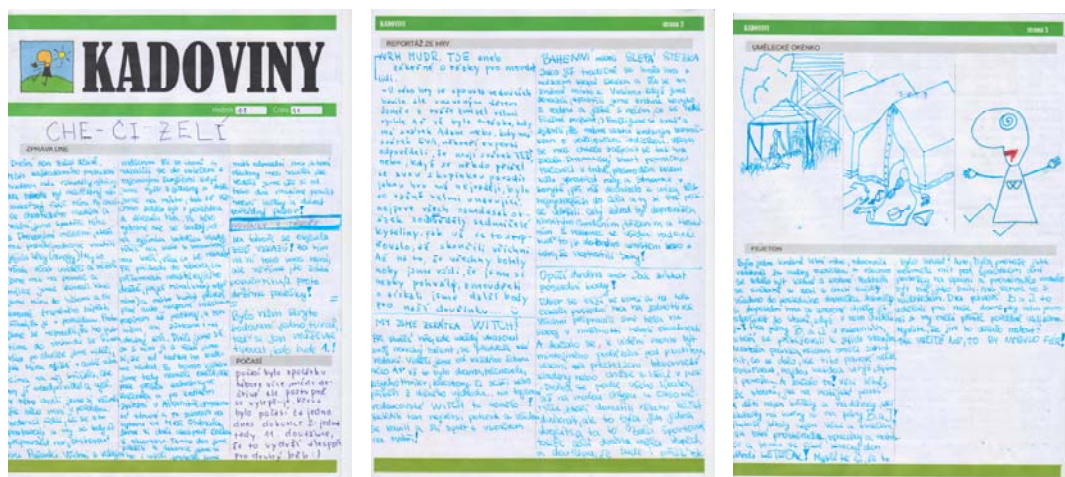
Také tradiční keramický panáček.

Zpěvníky

Klasické, na obalu namalovaná Věž.

Táborové noviny

Letos měly děti příležitost vyjádřit se v místním plátku, Kadovinách.

SAPIENTOX

Tak to bylo, tak bude,
světlo nošů plno všude:
jez chléb a hraj,
hory, doly, ráj...
Co chceš, sliběj',
a co chtěj, ti daj'.

Medu na rty jak psovi kost,
posvíť na falešnej most:
přidej se k nám,
já cestu znám.
Tu jejich pak
vybereš si sám.

Nejsi přeci číslo v davu,
uniformu spal a běž,
máš cit, rozum, srdce hlavu.
Víš, co cítíš, chceš.

Tak to bylo a tak to je,
volba je a bude tvoje,
s kým se chceš vést
a kterou z cest.
Drž ty, v kterých
nemůžeš se splést.

Nejsi přeci číslo v řadě,
zvedni hlavu, vstaň a běž,
svoboda, ta bydlí v hlavě,
svou i moji střež.

text Petr Škvor
hudba Jakub Esterka

účastníci tábora

Družinky podle pořadí (tučně označeni vedoucí družinek)**1. Chečizel****Tomáš Gec**

Míša Červenková
 Tomáš Slabihoudek
 Sonja Čekanová
 Dan Lindovský
 Šimon Svojtka
 Kuba Ebert
 Žofka Morchová

2. Kuželový baničky**Honza Batěk**

Terka Ebertová
 Tomáš Kratos Kratochvíl
 Kryštof Nízký
 Štěpán Martin
 Kamča Zbořilová
 Nikita Švarcová

3. Žlutanan báječný**Verča Vodilová**

Saša Havířová
 Bruno Sandner
 Dušan Židlík
 Lea Snížková
 Míra Kadlec
 Adélka Zoglauerová
 Viktor Švarc

4. Časodiv smradičitý**Kačka Gecová**

Otík Volek
 Pepa Gočár
 Adéla Šedová
 Johanka Michalová
 Petra Horáková
 David Nene Kaláb
 Mates Paruch

5. Pilný pilule

Michal Otáhal

Terka Volková

Vašek Petelík

Vojta Lavička

Kačka Pískle Hamplová

Máťa Ebert

Eliška Černá

6. Oxidi orandžnatí

Matěj Kouša

Adéla Paruchová

Kuba Hampl

Matěj Mamut Skuhravý

Carla Soquessa

Honza Kvapil

Eliška Bařková

7. Rozbitý zkumavky

Izka Bayerová

Honza Zinda Krejčí

Blanka Sandnerová

Bára Růžičková

Honza Talíř Havíř

Fila Martin

Madla Jeřková

Dáda Lamich

8. Sedmičelý kyseliny

Ája Péro Hrivňáková

Filip Vodička

Ondra Kůca Kucík

Eliška Morchová

Sára Hudson

Sam Kossakowski

Helenka Kouwen

Pořadí jednotlivců: Filip Vodička, Kačka Hamplová, Kuba Hampl, Blanka Sandnerová

Vedoucí

HV Jakub Jakopes Esterka

ZHV Petr Petich Škvor

OV Jan Balda Balík
 Mates Nechvátal
 Šimča Holubová
 Míša Bayerová
 Jirka Balíček Balík
 Anička Lukešová
 Tereza Píca Picková

P Olga Šalamounová
 Terka Termerová
 Majda Bartošová

Ř Míra Jakš

K Petr Petich Škvor
 Martin Havel
 Petr Půlčík Kubík

Z Linda Hudson
 Klára Šalamounová

Návštěvy na týden

Jéňa, Magdička, Vojta Havel, Jára, Terka Růžičková, Matěj, Evženka

Návštěvy

Káča, Přema, Zagál, Máša, Anča, Marko, Hanuš, Judita, Peřan, Darek, Pepa, Aleš, Kaňour, Wotec, Brouk, Magda, Almi, Eloun, Robo

táborové střípky

Táborové střípky

- Letošní ročník byl výjimečný tím, jak dobře fungovala dětská parta. Všichni si fandili, podporovali se a vůbec nám dělali radost.
- Po archeolozích náš tábor navštívili také chemici, ovšem tentokrát jsme si je sami pozvali. Nejenže nás ohromili tekutým světlem a výbuchy všeho druhu, ale ještě u toho zvládli vyrobit poslední složku protiléku.
- Znělku vedoucovských divadýlek letos opět nazpíval všeobecně uznávaný umělec Balda, ale naštěstí tentokrát nikoho nenapadlo pouštět nám ji místo budíčku.
- Předposlední den měly částečně na starost děti, přesněji užší skupina složená hlavně z nejstarších. Připravily nemilosrdnou vojenskou rozcvičku, několik „nelegálních“ postů na Pouti a povedenou hru pro vedoucí i děti: Chatky aneb co všechno víte o svých kamarádech?
- Vřetena – novinka v oblasti odměňování, získávala se za hry i za výjimečnou snahu. Všechny trápila jediná otázka: „K čemu nám nakonec poslouží?“ Když se na Programu dne šestý den tábora objevil Gastrodén, vedoucí na dotazy ohledně možného použití vřeten do jídla nestíhali odpovídat. Nakonec se všem ulevilo, když zjistili, že mohou na Pouti za vřetena nakupovat bonbóny a čokolády, a Cukrárnu vykoupili do posledního lipíčka.
- Před diskotékou jsme opět dělali vtipné scénky. Na stydlivou Barbie a Kena na babetě asi jen tak někdo nezapomene, o návštěvě diplomatického plesu a reji W.I.T.C.H. čarodějnic nemluvě.
- Na táboře jsme poprvé hráli jinak již poměrně oblíbenou hru Las Vegas – a tak rozdával Míra dopisy, Dublin se připravovala na ples, Síma sháněla plyšáky, Půlčik krájel rajčata, Jára stavěl pyramidu z ešusů a Balda omládl o deset let, protože dostal za úkol do hladka se oholit – a to vše na čas!
- Místo Porty proběhl letos první ročník L-faktoru, soutěže otevřené talentům všeho druhu. Na kadovských prknech se tak předvedli zpěváci, tanečníci, hudebníci a jiní roztodivní baviči. Nyní již proslulé duo Tomáš Gec a Dan svou improvizací na téma

táborový život okouzlili publikum a mladičský nadějný Sam hrál na svou kytaru tak přesvědčivě, až si nikdo nevšiml, že sama o sobě nevydává vůbec žádný zvuk.

- Nervózní účinkující L-faktoru Vojta Lavička přiběhl za vedoucími, jestli by to s tím L-faktorem „nešlo nějak prodloužit, protože Bruno neví, jestli umí zpívat...“

- Počasí letos bylo průměrné. Přesto nám nadprůměrný zážitek zajistily jednou odpoledne kroupy. Na tom, že v Kadově také padají, by nebylo nic až tak překvapivého (ačkoli tam údajně má být srážkový stín), překvapivá byla jejich velikost: ty menší dosahovaly velikosti standardní skleněnky, největší si pak nezadaly se zralou švestkou.

- Svatbičky se letos pro nedostatek vdavekchativých nakonec nekonal, ale o řízek s bramborovým salátem jsme naštěstí nepřišli. A jako vždy jsme si moc pochutnali!

- Opět jsme měli možnost o diskotéce ochutnat Darkovu báječnou zmrzlinu, o Pouti se pak podávaly párky v rohlíku. Obojí mělo úspěch, zmrzlina dokonce zmařila nemálo pokusů o splnění Bobříka hladu – děti už z fronty volaly na Símu, aby si je „teda škrtla“.

- Divadýlka se odehrála v duchu komiksových hrdinů – po kadovských prknech se tak prošel český Čtyřlístek a Rychlé šípy, ale i zahraniční Avengers, Fantastická čtyřka, Batman či Superman. Děti vedoucím oplatily stejnou mincí - zadaly téma W.I.T.C.H. – Srdce Kondrakaru.

- Bohužel jsme se letos moc nedostali do rybníka – většinou nám výpravu k rybníku překazil déšť či aspoň ke koupání nevybízející zima.

- Talíř si na táboře při fotbale zlomil ruku. Dostal na ni sádro a k tomu klidový režim, který ovšem málokdy zvládl dodržet – když mu pak někdo vyhuboval, hájil se zpravidla tím, že to dělá jen jednou rukou.

- Díky Balíčkoví jsme měli možnost zahrát si Pevnost Boyard: všichni se překonali a hru si moc užili. Nejvíc nás pak překvapil Dušínska, který si při sbírání pokladu nacpal černé zlato i do pusy.

- Petříška překvapil Mírův návrh na post na sportovní olympiádu: „Hod lakroskou na cíl? Co je to za hloupost, vždyť ti to zničí!“

- Balda vysvětloval Hradý. Kromě uspokojivého začátku („Hra spočívá v tom, že...“) to šlo hodně rychle z kopce. Jedna perla za všechny: „...no a když máte dobře postavený hrad, tak jo.“ Jak se později vyjádřila jedna nejstarší slečna: „Kdybych tu hru nehrála už asi dvacetkrát, tak teda fakt nevím.“
- Moc jsme se všichni těšili na puřák, ale nějak nám nepřálo počasí. Když už jsme konečně plni nadšení vyrazili, volali nám vyděšení Míra s Petichem, že Droxova milice zaútočila na tábor. Ihned jsme to obrátili do tábora. S útočníky jsme se naštěstí už nepotkali, ale než jsme uklidili, co rozházeli, a ujistili se, že už nehrozí nebezpečí, bylo na vyputování pozdě. Tak byla aspoň diskotéka.
- Tak jsme vyrazili aspoň do Vrbna, na brigádu pro Kadov. Pomohli jsme vyčistit potok a měli jsme tak možnost pozorovat vodní breberky a jiný hmyz.
- Lapení Droxova milicionáře předcházela strategická porada, vedená několika armádními důstojníky. Nejdřív jsme v tom měli trošku zmatek, ale nakonec se vše podařilo a milicionáře jsme do Petichem vyrobené sítě chytili.
- V souvislosti se získáváním vřeten vznikla i nejoblíbenější hláška letošního tábora: „A to je fér!“
- Milovníci palačinek si tentokrát přišli na své: celkem jsme je měli třikrát!
- Celkem deset dnů s námi na táboře pobyl náš milovaný bývalý hlavas Jéňa. Vedoucí si z něj dělali trochu srandu, že je z něj teď zase praktikant, ale on to nesl statečně.
- Když nám pomatený Míra místo kuřátek přivezl k obědu plný kufr toaletních papírů a Kačka nám oznámila, že ve sklípku je jenom čočka, nadšení jsme nebyli. Kačenka je ale naštěstí výborná kuchařka, takže i z čočky vyrobila pochoutku – hrnec jsme pak doslova vylízali.
- Míra byl letos králem teplé vody. Kvůli složitému systému páček, umístěnému v umývárkách, byl totiž jediný, kdo mohl vždy s určitostí říct (a ovlivnit), jak teplá voda zrovna poteče.
- Porťáky získali: Tomáš Gec, Dan Lindovský, Eliška Černá, Sam Kossakowski, Míra Kadlec, Mamut Skuhřavý, Michal Otáhal, Míša Červenková, Saša Havířová

■ Tháliáky získali: Verča Vodilová, Lea Snížková, Saša Havířová, Dušan Židlík, Tomáš Gec, Vojta Lavička, Terka Ebertová, Zinda Krejčí, Adéla Paruchová, Viktor Švarc + Míra Kadlec speciální ocenění za mistra pohybu

Výroby

■ Návrhy na táborovou vlajku

Družinky dostaly možnost navrhnout táborovou vlajku. Nápady nepostrádaly fantazií, vlajky byly povedené. Nakonec zvítězil návrh Kuželových baniček.

■ Superhrdinové

Každá družinka vyrobila svého superhrdinu. Ti se potom snažili dohlížet na mír a pořádek v jídelně. Mnohdy marně.

Vydáno v říjnu 2012.

© Loukaři

www.loukari.cz